

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Węglewska

Protokolant: Agnieszka Curyl

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej K. R. reprezentowanej przez matkę S. D.

przeciwko R. R.

H. W.

o alimenty

1. Zasądza od pozwanego R. R. alimenty na rzecz małoletniej K. R. urodzonej (...) w P. w kwocie po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od 1 lipca 2017 roku płatne do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka S. D. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.
2. W pozostałym zakresie powództwo przeciwko R. R. oddała.
3. Nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.
4. Powództwo przeciwko H. W. oddała.
5. Nie obciąża pozwanego R. R. obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych.
6. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lipca 2017 r. S. D. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki K. R. wniosła w jej imieniu o zasądzenie od dziadków ojczystych H. W. i R. R. alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu podniosła, że samotnie wychowuje dziecko oraz uczy się w technikum budowlanym. Od dnia narodzin córki obie są na utrzymaniu jej matki. Ojciec dziecka wraz ze swoimi rodzicami nie pomaga jej w żaden sposób. Sąd wyrokiem z dnia 5 czerwca 2017 r. w sprawie III RC 449/16 umorzył postępowanie w części w przedmiocie roszczenia o alimenty. Przed rozprawą ojciec dziecka W. R. obiecał zobowiązać swoich rodziców do wspomaganie finansowego oraz sam miał przychodzić do dziecka, aby budować więź ojciec – córka, czego nie robi a w dodatku jej unika. Rodzice W. R. pracują i mają dochody, jednakże w żaden sposób nie partycypują w kosztach utrzymania swojej wnuczki, jak również nie kontaktują się z nią. Od września dziecko pójdzie do żłobka którego koszt wynosi po 500 zł. miesięcznie, do tego koszty wyżywienia po 400 zł. miesięcznie, ubrania 250 zł, artykuły higieniczne po 200 zł oraz koszty szczepień. Podała, że kwota 11500 zł którą wskazała jako wartość przedmiotu sporu to alimenty po 500 zł. za 23 m-ce licząc od września

2015r. do lipca 2017r., do pozwu dołączyła odpis zupełny aktu urodzenia dziecka i odpis wyroku sądu Rejonowego w Pruszkowie (k. 3-7). Pismem z 9 sierpnia 2017r. uzupełniła braki formalne wskazując, że wniosła o zasądzenie od H. W. 5750 zł plus alimenty comiesięczne po 250 zł oraz od R. R. także 5750 zł plus alimenty comiesięczne po 250 zł na rzecz ich małoletniej wnuczki K. R. (k. 10).

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 września 2017 r. H. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości argumentując tym, że alimenty powinny być przede wszystkim dochodzone od ojca dziecka a ponadto sama pozostaje w niedostatku i ma na utrzymaniu syna uczącego się i cierpiącego na poważne problemy zdrowotne (k. 19-20), natomiast R. R. uznał roszczenie w kwocie po 250 zł miesięcznie na bieżąco, poczynając od miesiąca złożenia pozwu tj. od lipca 2017 roku zaś za okres przed dniem wniesienia powództwa wnosił o jego oddalenie argumentując tym, że dziecko nie posiada niezaspokojonych potrzeb ani matka nie ma zobowiązań ponadto po urodzeniu się dziecka kupował dla wnuczki mleko(k. 30).

S. D. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo (k. 38-38v, protokół - płyta CD k. 40).

Pozwana H. W. do chwili zamknięcia rozprawy wnosila o oddalenie powództwa w całości, zaś pozwany R. R. uznawał powództwo do kwoty 250 zł miesięcznie od lipca 2017 roku i wnosil o jego oddalenie w pozostałym zakresie (k. 38-38v, protokół - płyta CD k. 40).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. urodzona dnia (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Chodzi do żłobka, za który płaci jej babka macierzysta.

Wyrokiem Sąd Rejonowy w Pruszkowie dnia 5 czerwca 2017 r. w sprawie III RC 449/16 ustalił m.in., że W. R. jest ojcem małoletniej K. R. oraz umorzył postępowanie w części w przedmiocie roszczenia o alimenty, w zakresie bowiem alimentów pozew został cofnięty. Wyrok uprawomocnił się dnia 27 czerwca 2017r.

W. R. ma (...) lat, zamieszkuje wraz z matką i pozostaje w całości na jej utrzymaniu. Raz w lecie zarobił 1500 zł. a poza tym nie pracuje. Uczy się w trzeciej klasie technikum, powtarza klasę, pobiera korepetycje. Miewa niedowład ciała, ale nie jest to do końca zbadane. Ma nadciśnienie tętnicze, bóle głowy, wadę serca, przyjmuje leki. Nie ma kontaktu z córką, nie interesuje się nią, nie łoży na jej utrzymanie.

S. D. ma (...) lat, uczy się w technikum budowlanym. Nie posiada majątku. Od momentu zajścia w ciążę do chwili obecnej wraz z córką jest na utrzymaniu matki, która prowadzi dwa kioski. Zamieszkuje wraz z córką i matką w mieszkaniu spółdzielczym należącym do matki. Nie otrzymuje świadczenia z programu 500+. Przy ustalaniu ojcostwa zgodziła się na cofnięcie powództwa w zakresie alimentów, ponieważ W. R. deklarował pomoc przy dziecku, ale nie wywiązał się z tych deklaracji. Nie występowała ponownie o alimenty. Jedzenie dla dziecka kupuje jej matka. Dziecko chorowało przez 2 miesiące i wydała na leki 400 zł. Dziecko korzysta z pieluch, trzeba nosić je także do żłobka, co stanowi koszt 100 zł miesięcznie Na jedzenie dla dziecka wydaje 200-300 zł miesięcznie. Ubranka kupuje tanie, ale nie zawsze się to udaje, bo dziecko rośnie. Dostała po porodzie dużo rzeczy dla córki od znajomych, rodzina także sprezentowała dużo rzeczy. Płaci za żłobek dla dziecka ponad 500 zł miesięcznie, w tym składka na radę rodziców. Nie ma długów związanych z dzieckiem. Domaga się alimentów wstecznie, ponieważ uważa, że te pieniądze przydadzą się córce w przyszłości.

R. R. ma (...) lata, jest dziadkiem ojczystym K. R.. Z zawodu jest kelnerem. Pracuje dorywczo, wykonuje prace dorywcze i uzyskuje dochód w kwocie 1200-1800 zł miesięcznie. Pracował w magazynie, na budowie, nie otrzymuje zasiłku. Zamieszkuje sam w B. w wynajętym mieszkaniu, za które płaci 550 zł za czynsz, za media płaci 220 zł. Nie ma kontaktu z wnuczką. Kupił kiedyś mleko dla wnuczki, ponieważ syn go prosił. Ma mały kontakt z synem, nie mieszka się w jego sprawy. Wie, że syn uczy się, czasami przekazuje na rzecz syna kwoty 100-200 zł, a czasami nic.

H. W. ma (...) lat, z R. R. nie zawierała związku małżeńskiego. Jest babką ojczystą K. R.. Zamieszkuje wraz z synem W. R.. Pracuje na stanowisku sprzedawcy na pełen etat i uzyskuje dochód w kwocie do 2500 zł miesięcznie. Jeśli ma

nadgodziny w pracy, to otrzymuje 30-50 zł więcej do wynagrodzenia. Nie ma innego dochodu. Nie posiada majątku. Spłaca kredyt po 800 zł. miesięcznie. Mieszka w wynajmowanym mieszkaniu, w którym są złe warunki. Ponosi opłaty mieszkaniowe 500 -600 zł miesięcznie. Utrzymuje syna, nie występowała o alimenty na jego rzecz, ponieważ uważała, że R. R. jest niewypłacalny. Rozmawia z synem, żeby w końcu pomógł matce swojego dziecka; uważa, że powinien ponieść odpowiedzialność za dziecko. Widziała dwa razy wnuczkę. Uważa, że S. D. są potrzebne pieniądze i chce przekazywać po 50 zł. miesięcznie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: odpis zupełny aktu urodzenia k. 5-5v, kopię wyroku k. 6-7, zaświadczenie k. 21, potwierdzenie operacji k. 22, zaświadczenie o zarobkach k. 23, historia choroby – karty informacyjne k. 24-29, umowa najmu lokalu k. 31-33, faktura Vat k. 34, zeznania S. D. k. 38-38v, protokół płyta CD k. 40, zeznania R. R. k. 38v, protokół płyta CD k. 40, zeznania H. W. k. 38v, protokół płyta CD k. 40, zaświadczenie z przedszkola.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Stosownie do treści art. 129 § 1 k.r.o. obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem, a jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obowiązek bliższych stopniem przed dalszymi. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 132 k.r.o. obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania nie jest możliwe lub połączone jest z nadmiernymi trudnościami. Z przepisu tego wynika, że w zasadzie istnienie krewnego zobowiązanego w bliższej kolejności wyłącza konkretny obowiązek alimentacyjny krewnego zobowiązanego w dalszej kolejności. Od tej reguły przewidziano wyżej wskazane wyjątki. Przepis art. 133 § 1 k.r.o. nakłada obowiązek alimentacyjny na rodziców dziecka. Ponadto art. 133 kro stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

§ 2. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Dokonując oceny zasadności roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania wskazać należy przede wszystkim, iż aktualna sytuacja finansowa małoletniej K. R. jest trudna. Dziecko pozostaje pod opieką matki, obecnie uczęszcza do żłobka, ale zarówno matka, jak i dziecko pozostają na wyłącznym utrzymaniu babki macierzystej, z którą zamieszkują. Matka małoletniej nie pracuje, nadal uczy się w szkole średniej. Bezspornym w sprawie jest to, że S. D. cofnęła powództwo o alimenty przeciwko W. R. pod warunkiem, że będzie pomagał jej przy dziecku, co jednak nie zostało przez niego spełnione, albowiem nie utrzymuje kontaktu z córką, nie przychodzi do niej, nie łoży na jej utrzymanie. Na żadnej płaszczyźnie nie pomaga w wychowaniu, ani w utrzymaniu małoletniej. S. D. nie wystąpiła ponownie z roszczeniem o alimenty przeciwko W. R.. W ocenie Sądu usprawiedliwione koszty utrzymania K. R. oscylują w granicach kwoty co najmniej 1200 zł miesięcznie, na które składają się: koszty żłobka 500 zł, wyżywienie 300 zł, ubrania 150 zł, środki higieniczne 200 zł, inne 50 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego nie ma podstaw, aby uznać, iż obecnie obowiązek alimentacyjny względem powódki powinien obciążać pozwaną. W chwili obecnej H. W. utrzymuje uczącego się syna W. R.. Ponadto dochody jakie uzyskuje, nie pozwalają na zasądzenie alimentów, a po drugie, S. D. powinna w pierwszej kolejności domagać się choćby najmniejszych środków finansowych od ojca dziecka W. R., albowiem to rodzic powinien dzielić się z dzieckiem dochodami, chociażby najmniejszymi, a w przypadku ich braku, powinien przynajmniej starać się je zdobyć. Jak zresztą wynika z materiału dowodowego okresowo zdarzało się, że zarabiał w okresie wakacji, zatem niezrozumiałe

jest to, dlaczego choćby części tych pieniędzy nie przekazał dziecku. Zatem biorąc pod uwagę powyższe, w sytuacji, gdy faktycznie alimenty od jej syna nie były zasądzone, zdaniem Sądu domaganie się alimentów od pozwanej jest niezasadne. Dziecko nie ma niezaspokojonych potrzeb, nie znajduje się również w niedostatku. Matka dziecka nie stwierdziła, że alimenty za okres przed lipcem 2017r. są potrzebne aktualnie na zaspokojenie bieżących czy zaległych potrzeb dziecka tylko aby dziecko zabezpieczyć na przyszłość, jest to rozumowanie nieuprawnione.

W ocenie Sądu powództwo w zakresie alimentów za okres sprzed 1 lipca 2017 r. od obojga pozwanych także podlega oddaleniu jako niezasadne, albowiem trzeba wziąć pod uwagę, że po urodzeniu dziecka S. D. wystąpiła o alimenty od ojca dziecka, jednakże w trakcie postępowania cofnęła pozew w tym zakresie. Zatem domaganie się alimentów wstecz, podczas gdy alimenty są takimi świadczeniami, które są przekazywane na bieżące potrzeby dziecka i dodatkowo w sytuacji, gdy toczyło się w tym czasie postępowanie przeciwko ojcu małoletniej o alimenty jest niezasadne i sprzeczne z obowiązującym przepisami prawa. Ponadto przedstawicielka ustawowa powódki nie wykazała, iż pozostają jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby małoletniej córki czy jakiegokolwiek nieuregulowane zobowiązania zaciągnięte na pokrycie tych potrzeb. Należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 232 kpc strony są obowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa, na której spoczywał ciężar dowodu odnośnie istnienia powyższych okoliczności, nie udowodniła tych okoliczności, a z przesłuchania S. D. jednoznacznie wynika, iż wszelkie potrzeby małoletniej zostały za poprzedni okres zaspokojone. W tym stanie rzeczy Sąd oddalił powództwo przeciwko H. W..

W rozpoznawanej sprawie S. D. dochodziła także od pozwanego R. R. na rzecz córki tytułem alimentów kwoty 250 zł miesięcznie. Tak więc częściowe uznanie powództwa przez R. R. w świetle powyższych okoliczności nie budziło wątpliwości Sądu i skutkowało wydaniem wyroku w tym zakresie zgodnego z żądaniem pozwu.

Na podstawie art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Sąd nie znalazł przesłanek do tego, aby nie uwzględnić uznania powództwa i orzekł jak w punkcie 1. Wyroku..

W pozostałym zakresie powództwo przeciwko R. R. zostało oddalone co do świadczeń za okres sprzed lipca 2017r. w zakresie przez pozwanego nie uznanym z tych samych względów, dla których sąd powództwo oddalił przeciwko H. W. i Sąd orzekł jak w punkcie 2. Wyroku. Rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie 3. Sąd nadał z mocy art. 333 par. 1 pkt 1 i 2 kpc

Z wszystkich wyżej wymienionych względów Sąd orzekł jak w sentencji z mocy art. 128,129,132,133.

O kosztach sądowych Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.